

OCHRANNÁ ZNÁMKA

LOGOŠÍK MÁ
REGISTROVANOU
OCHRANNOU ZNÁMKU.
PORUŠENÍ PRÁV Z
OCHRANNÉ ZNÁMKY

Nedovolené poskytnutí materiálů v elektronické nebo tištěné podobě je porušením práv z ochranné známky. Za nedovolené sdílení, kopírování nebo šíření materiálu budeme vymáhat náhradu škody podle § 268 trestního zákoníku.

Od 1.1.2019 vstupuje v účinnost zákon 286/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

PODMÍNKY POUŽITÍ

Děkuji, že zakoupený materiál používáte pouze k vlastní potřebě a nešíříte ho rozesíláním, sdílením či kopírováním dále.

Všechny stránky tohoto balíčku jsou chráněny autorským právem.
Toto je jednolicence – slouží pouze Vám.

CO JE POVOLENO:

- využít nekomerčně materiál pro svou vlastní potřebu (ve třídě se žáky, či v domácím vzdělávání)
- materiály dětem, se kterými přímo pracujete můžete poskytovat, avšak pouze v tištěné podobě.

CO NENÍ POVOLENO:

- poskytovat materiál dalším osobám, např. rodičům žáků, dalším učitelům na škole – Pokud se jim tento balíček líbí, požádejte je, aby navštívili náš eshop www.logosik.cz a licenci si zakoupili. (jedna licence = jeden nákup) opravňuje k využití jednou osobou. V případě využití více učiteli je potřeba zakoupit daný počet licencí – to platí zejména, pokud materiál kupuje škola.
- sdílet materiál dalším osobám, např. na sociálních sítích, zasílat emailem, nahrávat na různá úložiště, včetně školních webů atd. je přísně zakázáno.
- dále není povoleno kopírovat materiál kolegyním, rodičům, sousedům ...
- jakkoli využívat tento materiál ke komerčním účelům – na základě tohoto balíčku nesmíte vytvářet nic k prodeji nebo sdílení.

SKŘÍTEK MÁČEK A VZTEK, KTERÝ BOLI

Nakresli hlavní postavu nebo květinu podle které se jmenuje:

METODICKÝ NÁVOD ZŠ

Vhodné pro 1.–3. ročník ZŠ

- Čtení s porozuměním, rozvoj slovní zásoby, vyvozování poučení, podpora fantazie

Délka aktivity:

25–35 minut (lze rozdělit do dvou kratších bloků)

Cíl aktivity:

- Porozumět čtenému textu
- Odpovídat na otázky formou úplné věty
- Vyvozovat z textu poučení
- Rozvíjet dovednost naslouchat a hledat informace v textu
- Podpořit tvořivost při výtvarném vyjádření

Průběh aktivity:

1. Úvod (5 minut)

Seznámení s pojmem sněženka (pokud je potřeba), ukázka reálné fotografie nebo květiny

Krátký motivační rozhovor: „Kdo si myslí, že víly existují? Co asi dělají na jaře?“

2. Čtení pohádky (10–15 minut)

Dle úrovně čtenářů může číst učitel nebo žáci po částech

Učitel může zastavovat a ptát se: „Co myslíte, co se stane dál?“ nebo „Jak bys to řešil ty?“

3. Práce s otázkami (10–15 minut)

Samostatně nebo ve dvojicích žáci odpovídají na otázky z pracovního listu

Učitel může doplnit vedenou diskusi ke klíčovým otázkám (např. č. 7 a 9), které vedou k hlubšímu porozumění textu a hodnotám

4. Výtvarná část (volitelná, 5–10 minut)

Děti dokreslují hlavní postavu nebo květinu – Sněženku – podle své představy

Možnosti rozšíření:

Vyhledání dalších jarních květin a pokus o tvorbu vlastní pohádky o jiné květinové víle nebo skřítkovi. Krátké scénické čtení s dramatizací vybraných částí příběhu.

Diskuse o hodnotách v příběhu – co je správné, proč se někdy rozhodneme udělat radost místo hledání pokladu.

Reflexe / otázky na závěr:

- Jaké poučení z příběhu vyplývá?
- Co bys udělal ty na místě víly Sněženky?
- Jak by mohl příběh pokračovat?

METODICKÝ NÁVOD MŠ

Vhodné pro děti s narušenou komunikační schopností (zejména s oslabeným porozuměním, slovní zásobou a vyjadřováním), děti v MŠ a na 1. stupni ZŠ

Zaměření:

- Rozvoj porozumění slyšenému textu
- Posilování slovní zásoby
- Procvičení gramatické stavby věty
- Rozvoj vyjadřovacích dovedností
- Rozvoj auditivní percepce a pozornosti

Cíl aktivity:

- Rozumět jednoduchému příběhu a vyprávět ho vlastními slovy
- Odpovídat na otázky v celých větách
- Pojmenovávat předměty a činnosti
- Upevňovat významy slov v kontextu
- Rozlišovat a popisovat detaily

Průběh aktivity:

1. ÚVOD AKTIVACE TÉMATU
Ukázka květiny sněženky (reálná, obrázek, model), rozhovor: „Co víš o jaru?“
Motivace: „Dnes si budeme povídat o víle, která bydlí v květině.“
2. POSLECH PŘÍBĚHU (NEBO ČTENÍ UČITELEM / LOGOPEDEM)
Možno rozdělit na kratší úseky a po každém úseku klást otázky na porozumění (např. „Kde víla bydlí?“ „Co hledala?“)
3. PRÁCE S POROZUMĚNÍM - VEDENÉ OTÁZKY
Použít připravené otázky z pracovního listu, odpovědi modelovat v celých větách
U dětí s oslabeným porozuměním nabízet možnosti výběru („Byla víla v tulipánu nebo ve sněžence?“)
4. ROZVOJ SLOVNÍ ZÁSoby
Vyhledávání a pojmenování slov souvisejících s příběhem (klíč, květina, zima, poklad, cesta, vložka...)
Třídění slov na konkrétní a abstraktní
Doplnění vět: „Vila ztratila...“, „Když něco hledám, tak...“, „Když najdu poklad, tak...“
5. VYPRÁVĚNÍ A REKONSTRUKCE PŘÍBĚHU
Obrázková osnova – dítě skládá jednoduchý sled událostí
Společné shrnutí děje – dítě navazuje větami („Nejdřív... Potom... Nakonec...“)
Možno využít k doplnění vět nebo navazování vět spojkami (a, protože, když...)
6. VÝTVARNÁ NEBO MANIPULAČNÍ AKTIVITA
Dokreslení víly nebo květiny – při tom pojmenovávání jednotlivých částí
Možno doplnit skládáním slov z písmen (např. S–N–Ě–Ž–E–N–K–A)
U dětí s grafomotorickými potížemi lze použít razítka, vystřihovánky nebo koláž

Možnosti rozšíření:

- Hledání rýmů ke slovům z příběhu (klíč – klíč, zámek - domek, vložka - kočka)
- Tvoření vět na dané téma podle obrázků nebo kartiček
- Záměrné chyby v krátkých větách – dítě opravuje („Vila bydlela ve sněhu.“ → „Ne, víla bydlela...“)

Reflexe a závěr:

- Jaké nové slovo jsme si dnes zapamatovali?
- Co dělala víla správně? Co bys udělal ty?
- Co jsme si dnes o jaru nebo vilách zapamatovali?

SKŘÍTEK MÁČEK A VZTEK, KTERÝ BOLÍ

Na kraji palouku stál zvláštní domeček. Byl čistě bílý, se střechou červenou jako zralý šípek, a přímo uprostřed střechy vyrůstal veliký rudý květ – vlčí mák. Okolo domečku rostly další máky a drobná kvítka, která vypadala jako malí strážci.

V tom domečku bydlel skřítek Máček. Byl silný, rychlý a měl opravdu šikovné ruce. Uměl stavět, kopat, nosit i opravovat, co bylo zrovna potřeba. Ale měl jednu potíž – neuměl zacházet se svým vztekem. Když se mu něco nedařilo – rozčílil se. Dupl, zařval, práskl dveřmi, kopl do kbelíku. Někdy utrl květinu, kterou před chvílí zasadil, jindy rozbil konev, protože z ní kapala voda. Když se chystala společná práce, nikdo nechtěl být s Máčkem ve dvojici. A když procházel kolem, všichni trochu ztichli. Máčkovi to bylo líto, ale navenek dělal, že mu to nevadí. V duchu si říkal, že mu ostatní nerozumějí. Že kdyby se víc snažili, nemusel by se tolik rozčilovat.

Jenže pak přišel ten den. Na palouku se stavěla nová lavička z prken. Máček nesl opěradlo, které měl se skřítkem Šeríkem připevnit. Cestou zakopl o kámen, upadl a odřel si koleno. Okamžitě vybuchl: „Kdo ten kámen nechal uprostřed cesty? To si tady nikdo neumí uklidit?!“ Ale kámen tam ležel už dlouho. Nikomu jinému nevadil, protože ho všichni obcházel. Jen Máček se právě nedíval, kam šlape – rozhlížel se okolo. Všichni to viděli. Ale nikdo nic neřekl. „To si ho nikdo nemohl všimnout?!“ křikl znovu – a v návalu vzteku kopl do lavičky, která stála připravená ke spojení. Převrhla se – a pod ní seděl malý čmeláček. Pracoval tam potichu a vyráběl měkkou výplň ze sena. Teď ležel v trávě, celý omámený a vyděšený. Všichni ztuhli.

Máček stál jako přimrazený. Pak udělal něco, co nikdy předtím. Zvedl čmeláčka, jemně ho objal dlaněmi a tiše řekl: „Promiň. Já nechtěl.“ V tu chvíli se v něm něco změnilo. Tentokrát ublížil někomu, kdo za nic nemohl. A pochopil, že vztek není jen „něco, co má každý“, ale něco, co se musí naučit ovládat. Od té doby, když cítil, že se v něm něco sbírá, šel raději štípat dřívka, zaběhat si kolem palouku nebo si potichu počítal do deseti. Někdy to nevyšlo hned – ale snažil se. A ostatní si toho všimli. Brzy nato postavil vedle lavičky kruh z kamenů. „Tady si každý může sednout, když má v sobě něco těžkého. A říct to nahlas – aby to nebouchlo jinde.“ Uprostřed toho kruhu rostl jediný květ – rudý vlčí mák.

SKŘÍTEK MÁČEK A VZTEK, KTERÝ BOLÍ

Odpověz na otázky:

1. Jak vypadal domeček, ve kterém skřítek Máček bydlel?
2. Čím byl Máček šikovný a co všechno uměl?
3. Jakou vlastnost měl Máček, která mu dělala problémy?
4. Co dělával, když se rozčílil?
5. Proč se ostatní báli být s Máčkem ve dvojici při práci?
6. Co se stalo, když Máček zakopl o kámen?
7. Proč ten kámen nikomu jinému nevadil?
8. Kdo ležel pod lavičkou, když ji Máček převrhl?
9. Co Máček udělal poprvé, když si uvědomil, že někomu ublížil?
10. Jaké poučení z příběhu vyplývá?

Nakresli hlavní postavu nebo květinu podle které se jmenuje:

SKŘÍTEK MÁČEK A VZTEK, KTERÝ BOLÍ

Na kraji palouku stál zvláštní domeček. Byl čistě bílý, se střechou červenou jako zralý šípek, a přímo uprostřed střechy vyrůstal veliký rudý květ – vlčí mák. Okolo domečku rostly další máky a drobná kvítka, která vypadala jako mali strážci.

V tom domečku bydlel skřítek Máček. Byl silný, rychlý a měl opravdu šikovné ruce. Uměl stavět, kopat, nosit i opravovat, co bylo zrovna potřeba. Ale měl jednu potíž – neuměl zacházet se svým vztekem. Když se mu něco nedařilo – rozčílil se. Dupl, zařval, práskl dveřmi, kopl do kbelíku. Někdy utřhl květinu, kterou před chvílí zasadil, jindy rozbil konev, protože z ní kapala voda. Když se chystala společná práce, nikdo nechtěl být s Máčkem ve dvojici. A když procházel kolem, všichni trochu ztichli. Máčkovi to bylo líto, ale navenek dělal, že mu to nevadí. V duchu si říkal, že mu ostatní nerozumějí. Že kdyby se víc snažili, nemusel by se tolik rozčilovat.

Jenže pak přišel ten den. Na palouku se stavěla nová lavička z prken. Máček nesl opěradlo, které měl se skřítkem Šeříkem připevnit. Cestou zakopl o kámen, upadl a odřel si koleno. Okamžitě vybuchl: „Kdo ten kámen nechal uprostřed cesty? To si tady nikdo neumí uklidit!“ Ale kámen tam ležel už dlouho. Nikomu jinému nevadil, protože ho všichni obcházeli. Jen Máček se právě neřádně, kam šlape – rozhlížel se okolo. Všichni to viděli. Ale nikdo nic neřekl. „To si ho nikdo nemohl všimnout?“ křikl znovu – a v návalu vzteku kopl do lavičky, která stála připravená ke spojení. Převrhla se – a pod ní seděl malý čmeláček. Pracoval tam potichu a vyráběl měkkou výplň ze sena. Ted'ležel v trávě, celý omámený a vyděšený. Všichni ztuhli.

Máček stál jako přimrazený. Pak udělal něco, co nikdy předtím. Zvedl čmeláčka, jemně ho objal dlaněmi a tiše řekl: „Promiň. Já nechtěl.“ V tu chvíli se v něm něco změnilo. Tentokrát ublížil někomu, kdo za nic nemohl. A pochopil, že vztek není jen „něco, co má každý“, ale něco, co se musí naučit ovládat. Od té doby, když cítil, že se v něm něco sbírá, šel raději štipat dřívka, zaběhat si kolem palouku nebo si potichu počítal do deseti. Někdy to nevyšlo hned – ale snažil se. A ostatní si toho všimli. Brzy nato postavil vedle lavičky kruh z kamenů. „Tady si každý může sednout, když má v sobě něco těžkého. A říct to nahlas – aby to nebouchlo jinde.“ Uprostřed toho kruhu rostl jediný květ – rudý vlčí mák.

SKŘÍTEK MÁČEK A VZTEK, KTERÝ BOLÍ

Na kraji palouku stál zvláštní domeček. Byl čistě bílý, se střechou červenou jako zralý šípek, a přímo uprostřed střechy vyrůstal veliký rudý květ – vlčí mák. Okolo domečku rostly další máky a drobná kvítka, která vypadala jako mali strážci.

V tom domečku bydlel skřítek Máček. Byl silný, rychlý a měl opravdu šikovné ruce. Uměl stavět, kopat, nosit i opravovat, co bylo zrovna potřeba. Ale měl jednu potíž – neuměl zacházet se svým vztekem. Když se mu něco nedařilo – rozčílil se. Dupl, zařval, práskl dveřmi, kopl do kbelíku. Někdy utřhl květinu, kterou před chvílí zasadil, jindy rozbil konev, protože z ní kapala voda. Když se chystala společná práce, nikdo nechtěl být s Máčkem ve dvojici. A když procházel kolem, všichni trochu ztichli. Máčkovi to bylo líto, ale navenek dělal, že mu to nevadí. V duchu si říkal, že mu ostatní nerozumějí. Že kdyby se víc snažili, nemusel by se tolik rozčilovat.

Jenže pak přišel ten den. Na palouku se stavěla nová lavička z prken. Máček nesl opěradlo, které měl se skřítkem Šeříkem připevnit. Cestou zakopl o kámen, upadl a odřel si koleno. Okamžitě vybuchl: „Kdo ten kámen nechal uprostřed cesty? To si tady nikdo neumí uklidit!“ Ale kámen tam ležel už dlouho. Nikomu jinému nevadil, protože ho všichni obcházeli. Jen Máček se právě neřádně, kam šlape – rozhlížel se okolo. Všichni to viděli. Ale nikdo nic neřekl. „To si ho nikdo nemohl všimnout?“ křikl znovu – a v návalu vzteku kopl do lavičky, která stála připravená ke spojení. Převrhla se – a pod ní seděl malý čmeláček. Pracoval tam potichu a vyráběl měkkou výplň ze sena. Ted'ležel v trávě, celý omámený a vyděšený. Všichni ztuhli.

Máček stál jako přimrazený. Pak udělal něco, co nikdy předtím. Zvedl čmeláčka, jemně ho objal dlaněmi a tiše řekl: „Promiň. Já nechtěl.“ V tu chvíli se v něm něco změnilo. Tentokrát ublížil někomu, kdo za nic nemohl. A pochopil, že vztek není jen „něco, co má každý“, ale něco, co se musí naučit ovládat. Od té doby, když cítil, že se v něm něco sbírá, šel raději štipat dřívka, zaběhat si kolem palouku nebo si potichu počítal do deseti. Někdy to nevyšlo hned – ale snažil se. A ostatní si toho všimli. Brzy nato postavil vedle lavičky kruh z kamenů. „Tady si každý může sednout, když má v sobě něco těžkého. A říct to nahlas – aby to nebouchlo jinde.“ Uprostřed toho kruhu rostl jediný květ – rudý vlčí mák.

SKŘÍTEK MÁČEK A VZTEK, KTERÝ BOLÍ

Odpověz na otázky:

1. Jak vypadal domeček, ve kterém skřítek Máček bydlel?
2. Čím byl Máček šikovný a co všechno uměl?
3. Jakou vlastnost měl Máček, která mu dělala problémy?
4. Co dělával, když se rozčílil?
5. Proč se ostatní báli být s Máčkem ve dvojici při práci?
6. Co se stalo, když Máček zakopl o kámen?
7. Proč ten kámen nikomu jinému nevadil?
8. Kdo ležel pod lavičkou, když ji Máček převrhl?
9. Co Máček udělal poprvé, když si uvědomil, že někomu ublížil?
10. Jaké poučení z příběhu vyplývá?

Nakresli hlavní postavu nebo květinu podle které se jmenuje:

SKŘÍTEK MÁČEK A VZTEK, KTERÝ BOLÍ

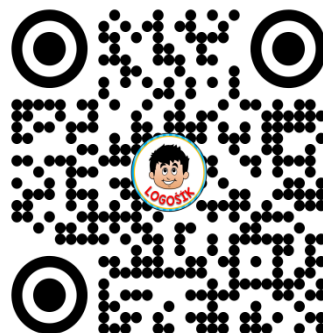
Odpověz na otázky:

1. Jak vypadal domeček, ve kterém skřítek Máček bydlel?
2. Čím byl Máček šikovný a co všechno uměl?
3. Jakou vlastnost měl Máček, která mu dělala problémy?
4. Co dělával, když se rozčílil?
5. Proč se ostatní báli být s Máčkem ve dvojici při práci?
6. Co se stalo, když Máček zakopl o kámen?
7. Proč ten kámen nikomu jinému nevadil?
8. Kdo ležel pod lavičkou, když ji Máček převrhl?
9. Co Máček udělal poprvé, když si uvědomil, že někomu ublížil?
10. Jaké poučení z příběhu vyplývá?

Nakresli hlavní postavu nebo květinu podle které se jmenuje:

604547961
www.logosik.cz

Obrázky nesmí být kopírovány, šířeny ani používány další osobou.

